

Че ни отъ Гърци избави,
Отъ фенерскитѣ владици,
Отъ бѣломорскитѣ гладници, (*)
Тѣ като вѣлци давяхъ,
Нази, до сетня душицъ,
Да ся учимъ не ни оставяхъ,
Насъ вѣрнъ царскъ раица,
Сега ся вече свободихми,
Като живѣ народъ ся явихми,
Нека ся радва сега нашъ народъ,
Че и той на царскыя животъ,
И въ неговитѣ славни дни,
Видя народни правдини,
Некъ викнатъ съ единъ гласъ,
Сички други като насъ,
Нека екнѣтъ вси полета,
Да живѣй нашія царь,
Съ славни и дълги лѣта,
Нашія мѣдъръ господарь,
Че той съ насъ милость стори,
Много добро направи,
Гръцка гордость събори,
И нази отъ тяхъ избави,
Боже Султана поживи,
Харижи му дълги дни,
Царството му сохрани,
Дълголѣтно и безконечно,
На добъръ редъ настани,
Да пребѣди до край вѣчно.

(*) Народна поговорка.

